

Sygn. akt V Ka 292/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

V Wydział Karny Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Myśliwiec (spr.)

Sędziowie: SSO Janusz Chmiel

SSR del. Katarzyna Gozdawa-Grajewska

Protokolant: Roman Czarnacki

w obecności Wandy Ostrowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2014 r.

sprawy:

K. B. /B./

syna B. i G.

ur. (...) w P.

oskarżonego o przestępstwo z art. 270 § 1 kk przy zast. art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego i zażalenia wniesionego przez Prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 17 marca 2014r. sygn. akt II K 1157/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 4 w ten sposób iż ustala wysokość należnej opłaty na kwotę 220 (dwieście dwadzieścia) złotych,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze kwotę 20 (dwadzieścia) złotych i obciąża go opłatą za II instancję w kwocie 220 (dwieście dwadzieścia) złotych.

Sygn. akt V Ka 292/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Raciborzu wyrokiem z dnia 17 marca 2014 roku sygn. akt II K 1157/13 uznał oskarżonego K. B. (B.) za winnego tego, że:

1. w dniu 12.09.2012 roku w R., w celu użycia za autentyczny, podrobił podpis R. K., jako osoby sprzedającej, na umowie kupna-sprzedaży samochodu marki (...) nr rej. (...), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za popełnienie umyślnego przestępstwa podobnego z art. 275 § 1 kk i art. 276 kk, orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 23. 12. 2004r. syg. akt II K 232/03 na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, objętego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 19. 12. 2005r. syg. akt II K 1007/05 na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 29. 07. 2007r. do dnia 09.07.2008r. z zaliczeniem okresu od dnia 05. 04. 2005r. do dnia 14. 07. 2005r., warunkowo przedterminowo zwolniony postanowieniem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 08. 07. 2008 roku syg. akt VII Wz 1299/08, tj. o czyn z art. 270 § 1 kk przy zastosowaniu art. 64 § 1 kk.

2. w dniu 02.10.2012 roku w R., w celu użycia za autentyczny, podrobił podpis R. K., jako osoby sprzedającej, na umowie kupna-sprzedaży samochodu marki (...)nr rej. (...), a następnie dokument ten użył przedstawiając go jako autentyczny w Starostwie Powiatowym w R., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za popełnienie umyślnego przestępstwa podobnego z art. 275 § 1 kk i art. 276 kk, orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 23. 12. 2004r. syg. akt II K 232/03 na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, objętego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 19. 12. 2005r. syg. akt II K 1007/05 na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 29. 07. 2007r. do dnia 09. 07. 2008r. z zaliczeniem okresu od dnia 05. 04. 2005r. do dnia 14. 07. 2005r., warunkowo przedterminowo zwolniony postanowieniem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 08. 07. 2008 roku syg. akt VII Wz 1299/08, tj. o czyn z art. 270 § 1 kk przy zastosowaniu art. 64 § 1 kk.

Sąd uznał K. B. za winnego występów powyżej opisanych w pkt. 1 i 2 przyjmując, że działał w krótkich odstępach czasu i w podobny sposób i za to na podstawie art. 270 § 1 kk w związku z art. 91 § 1 kk skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego K. B. kary pozbawienia wolności ustalając okres próby na 2 lata.

Na mocy art. 71 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego K. B. karę grzywny w ilości 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych.

Na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w postaci wydatków w wysokości 190,80) zł i obciążył go opłatą w kwocie 130,00 zł.

Od przedmiotowego wyroku osobistą apelację wniósł oskarżony zarzucając rażącą niewspółmierność wymierzonej kary nie adekwatnej do stopnia społecznej szkodliwości czynu i okoliczności jego popełnienia i w oparciu o ten zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i znaczne złagodzenie kary.

Ponadto od przedmiotowego wyroku zażalenie złożył prokurator.

Na podstawie art. 626 § 3 k.p.k. zaskarżył powyższe orzeczenie w przedmiocie kosztów postępowania zasądzające od K. B. na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty kwoty 1.300,00 złotych i na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 § 2 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisów postępowania karnego, a to art. 627 k.p.k.

w związku z art. 616 § 2 pkt. 1 k.p.k. i 617 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt. 2 oraz 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, wnosił o zasądzenie od K. B. na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty kwoty 220,00 złotych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie podnieść należy, że rażąca niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary zachodzi tylko wówczas gdy zastosowana kara za przypisane przestępstwo nie uwzględnia należyście stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz nie realizuje w wystarczającej mierze celu kary w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, z jednoczesnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych jakie kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego. Rażąca niewspółmierność kary o której mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k. zachodzić może tylko wówczas gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary można było przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji, a karą jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo Sądu Najwyższego.

Na gruncie art. 438 pkt 4 k.p.k. nie chodzi o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary ale o różnice ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby – również w potocznym znaczeniu tego słowa „rażąco” niewspółmierną, tj. niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować. A zatem, zarzut rażącej niewspółmierności kary jako zarzut z kategorii ocen można zasadnie podnieść tylko wówczas, gdy kara, jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia jednak w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, osobowości sprawcy, jak i stopnia zawinienia – innymi słowy gdy jest w społecznym odczuciu karą niesprawiedliwą.

Odnosząc się zaś wprost do apelacji oskarżonego to wskazać trzeba, iż oskarżony był już uprzednio karany za aktualnych czynów dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa. Podnoszona przez skarżącego okoliczność, iż właściciel pojazdów zgodził się aby oskarżony nimi dysponował, a nawet sprzedał nie ma znaczenia dla bytu przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. Tym bardziej, że nie wyrażał on zgody na podpisywanie umów przez oskarżonego, zaś sam oskarżony nie rozliczył się z właścicielem sprzedanych pojazdów.

W tym kontekście uznać należy, że wymierzona kara pozbawienia wolności oraz grzywna nie noszą cech rażącej niewspółmierności, zwłaszcza, iż ta pierwsza orzeczona została z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Wymierzona grzywna uwzględnia sytuację majątkową i zarobkową oskarżonego i nie nosi cech rażącej surowości.

Z tych powodów Sąd Okręgowy nie uwzględnił apelacji oskarżonego.

Na uwzględnienie natomiast zasługiwało zażalenie prokuratora. Słusznie wskazał skarżący, iż Sąd meriti wadliwie określił wysokość należnej opłaty za postępowanie przed Sądem I instancji. Sąd bowiem pominął przy ustalaniu wysokości opłaty należną opłatę z tytułu kary grzywny. Prawidłowo zatem opłata winna opiewać na kwotę 220,00 złotych. Uwzględniając zażalenie Sąd Odwoławczy skorygował wysokość należnej opłaty.